

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Pulvillos Et Pepla Prophetissarum

**Schmidt, Johann Andreas
Trumph, Heinrich Wilhelm**

[S.l.], 1713

VD18 11649178

§. 3.

[urn:nbn:de:bsz:31-130600](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130600)

§. 2. Quemadmodum vero nullum est dubium, in priori capitis hujus parte, DEI prophetæque sermonem esse directum contra viros prophetas; sic etiam nonnullis videtur in sequentibus verbis a versu decimo septimo ad finem usque capitis idem esse objectum personale, contra quod DEUS per prophetam loquitur, nimirum viri, Israëlī vana & falsa de corde suo prædicentes. Licet enim propheta faciem suam dirigere jubeatur contra filias populi, nihil tamen obstare putant, quo minus per eas ipsi pseudopropheta intelligantur, & mulierum nomine veniant, quia molli essent animo & non virili. In subsidium quoque vocant alia loca, in quibus hæc significatio locum habere potest. e. g. Esaiæ 3. v. 12. *Et mulieres dominantur.* Caput. 19. v. 6. *Ægyptus quasi mulieres.* Jer. 50. v. 37. *ut sint quasi mulieres.* Nah. 3. v. 13. *Ecce populus tuus mulieres in medio tui.* Et prophanis scriptoribus in more fuisse deprehendimus ignavos & timidos appellare mulieres. Sic Homerus vocat *Ἀχαιῖδας, ἢ ἢ Ἀχαιῖδες, Achivas, non amplius Achivos,* & eum imitatus Virgilius: *Overe Phrygia, neque enim Phryges.* Imo ipse DEUS in textu v. 5. videtur istorum pseudo-prophetarum timiditatem arguere: *Non ascendistis, inquit, ex adverso, neque apposuistis murum pro domo Israël, ut staretis in praelio in die Domini.*

§. 3 Verum enim vero, etsi hæc extra contextum viris prophetis convenire posse lubenter concedamus, in hac tamen rerum verborumque serie, non viros, sed mulieres easque prophetissas indigitari, non una nobis suadet ratio. Expresse enim vocantur v. 17. *filia populi,* & v. 18. eadem latent in forma participii, quod est generis scæminini. Harum autem vocum significationi nativæ tam diu inhæremus, donec nos urgeat aliqua necessitas, ob quam ab illa recedere cogamur. Accedit & illud, quod propheta valde apposite & eleganter viris tribuat *adificare parietem* in versu decimo, mulieri-

lieribus vero v. 18. *consuere pulvillos*; cum fœminarum sit hæc tractare, virorum autem ædificare & struere, quæ ad munimenta pertinent. Præterea etiam & hoc ex utroque Testamento notissimum est, mulieribus quibusdam prophetiæ donum fuisse concessum, non quidem eo sensu, quo Esaiæ, uxor vocatur, נביאה prophetissa Esaiæ 8. v. 3. quia maritus propheta fuit, more loquendi ecclesiæ & veteri & hodiernæ usitato; sed quoniam ea, quæ viris prophetis alias propria erant, & ipsis quoque competebant. Quis ignorat sororem Aaronis & Moysis prophetissam Exod. 15. v. 20. salutaris? Illa enim arcana religionis exposuit, laudes divinas in finctu spiritus sancti prædicavit, & prophetarum more fuit locuta; quemadmodum & ipsa in altercatione iniqua cum Mose ad hæc dona provocat: *an tantummodo per Moysen locutus est Jehovah, nonne & per nos (me atque Araonem) locutus est?* Num 12. v. 2. Nec minus nobilis erat Debora נביאה נשיא fœmina prophetissa jud. 4. v. 4. cujus quidem vaticinia & hoc & sequenti capite quinto extant. Hæc spiritu divino afflata nomine Jehovah præcepit Barak, ut ad montem Thabor colligeret sibi decies mille viros e filiis Sebulon & Naphtali: prænuncians futurum esse, ut DEUS Sisseram principem militiæ in manus ejus traderet. Trigam celeberrimum in veteri testamento prophetissarum complet Hulda, quæ tantæ fuit auctoritatis, ut rex Josias ex ea quæsierit, quæ fata regni Israëlitiçi essent futura. Prædixit enim regno exitium ob varia quæ commiserat peccata, regi vero nomine DEI sequentia nunciavit: *Propterea, inquit, Jehovah, ecce ego faciam ut aggregeris ad patres tuos, & aggregeris ad sepulchra tua in pace, ut non videant oculi tui, totum illud malum, quod ego inducturus sum contra locum hunc* 2. Reg. 22. v. 14. & 2. Chron. 34. v. 24. Et, si Solomoni Jarchi in priorem locum credimus, tantæ fuit apud suos existimationis, ut tradiderint, neminem unquam, seu

virum seu ſœminam, ſepultum fuiſſe intra mœnia Hieroſolymæ, excepta domo Davidis, præter hanc ſolam. Cui denique non notum eſt vaticinium Joelis 2. v. 28. quo Deus non filiis duntaxat, ſed & filiabus donum prophetiæ, temporibus Meſſiæ, conferendum promiſit. Arbitrantur quidem aliqui genus illud prophetarum ordinarium in utroque ſexu jam ceſſaſſe ante exortum Meſſiam, id quod etiam concedit Lightfootus in horis hebraicis ad Luc. 2. 36. p. m. 738. cum per quatuor annorum retro centurias aut circiter, ne unus quidem iſto nomine dignus fuerit; licet judaici ſcriptores honorifico iſto titulo nonnullos cohoneſtent. Nihilominus appropinquante aurora evangelii hoc donum ſe iterum exeruiſſe recte judicat. Taceo nunc Mariam matrem Domini ejuſque cognatam Elifabetham, Spiritu Sancto impulſas, & mentionem duntaxat facio Annæ Phanuelis filiæ, quæ expreſſe Luc. 2. v. 36. fuit ornata nomine prophetiſſæ, quæ de Chriſto loquebatur omnibus, qui exſpectabant redemptionem Hieroſolymis. Huic adhuc jungimus quatuor filias Philippi evangeliftæ, quæ erant virgines prophetantes Act. 21. v. 8. id eſt, quæ non tantum inſignem peritiam interpretandi ſcripturas, ſed etiam facultatem futura prædicendi habuerunt. Neque per proxima ſæcula poſt Chriſtum natum ſtatim ceſſaſſe prophetiæ donum, tot ſanctorum patrum oſtendunt teſtimonia, quæ penitus rejicere nemo audebit. Conf. Herm. Witſius Miscellan. ſacr. lib. 1. cap. 23. ſeqq.

§. 4. Uti vero id extra omne dubium eſſe poſitum jam deduximus, quasdam mulieres utriuſque Teſtamenti tempore, fuiſſe prophetiſſas, Spiritu ſancto impulſas, ſic & nonnullas hoc habuiſſe commune cum viris prophetis, ſed falſis, certum eſt, ut ſua ſomnia populo pro verbo Dei voverint obtruſa, malo agitata ſpiritu. Memorabo illas duntaxat, quæ ſeculo poſt Chriſtum nato ſecundo nomen aliquod in-

B

ter